

[Kofloed.]

relse? Det er et budget på 70 mia kr., og det er, som det er nævnt af en tidligere ordfører, ca. 80 pct. af det danske nationalbudget. Det er et meget lille budget i forhold til de opgaver, man løser. Det er også rigtigt, som den tidligere ordfører sagde, at de opgaver, som vi løser i Fællesskabet, og som koster noget på budgettet, behøver vi ikke betale herhjemme. Derfor er det ikke en ekstra byrde, men for så vidt en vældig fornuftig foranstaltning, at man løser disse økonomiske problemer i fællesskab.

Må jeg så sige, at jeg ikke kan forstå, at hr. Maigaard omtaler et ukontrollabelt pengeforbrug. Det er jo ikke rigtigt, at det er et ukontrollabelt pengeforbrug, for når han har deltaget i budgetudvalget, så ved han, at dér i hvert fald ikke er noget ukontrollabelt pengeforbrug, dér er en lige så stærk interesse for besparelser som i det danske finansudvalg. Hvis han ellers hører efter og udfører sit arbejde – hvad jeg er helt sikker på at han gør – så ved han også, at det ikke er ukontrollabelt.

Der var også et spørgsmål om de monetære udligningsbeløb. Jeg er enig med ministeren i, at disse monetære udligningsbeløb ikke opfylder det formål, de egentlig havde: at skabe lighed på producentpriserne. De er gået over til at blive et direkte fødevarerilskud til et bestemt marked, nemlig det engelske kødvarermarked.

Men jeg er ikke enig, når kollega Maigaard går vældig kraftigt ind for, at disse udligningsbeløb er til direkte skade for dansk landbrug. Ministeren havde lidt tilbøjelighed til at give hr. Maigaard ret. Det er ikke rigtigt. Man kan ikke sige, at disse udligningsbeløb indtil nu har været til skade for dansk landbrug. Når vi ved, at vi får ca. 40 pct. i tilskud til eksporten til det engelske marked, som er hovedmarkedet for danske landbrugsprodukter, så har disse monetære udligningsbeløb ikke været til skade for den danske landbrugseksport. Jeg er principielt enig i, at de forvrider markedet, men man skal ikke gå hen og sige, at det er årsagen til, at landbrugsproduktionen i Danmark ikke er steget, og at vi har færre arbejdspladser inden for landbrugets forædlingsindustri, end vi kunne have haft. Nej, det er nogle helt andre problemer, som skyldes manglende forståelse i det danske folketing for, hvad der er årsagen til landbrugseksportens fald, og det har meget lidt at gøre med de monetære udligningsbeløb på nuværende tidspunkt.

Må jeg så til sidst sige om budgettets princi-

pielle ting, at jeg selvfølgelig som medlem af EF-Parlamentet mener, at Parlamentet bør have større budgetbeføjelser. På den anden side skal disse budgetbeføjelser ikke komme stærkere frem, førend vi har haft direkte valg. Jeg mener, det vil være rigtigt, at når man får direkte valg, så vil EF-Parlamentet gradvis tilkæmpe sig større budgetbeføjelser. Det kan ikke være meningen i et fællesskab, at det skal være de nationale regeringer, der har hele ansvaret for budgettet. Det kan heller ikke være meningen, at det er de nationale regeringer, der bestemmer al EF-politikken. I markedsudvalget og i folketinget diskuterer vi EF-politik på regeringens præmisser, og skal der være nogen mening i fællesskabet, så skal der diskuteres ud fra Parlamentets, det folkevalgte elements præmisser, og det håber jeg den fremtidige debat kan komme ind på.

Formanden:

Må jeg om taletiden oplyse, at den er enstemmigt vedtaget af alle partier. Og som talerne forhåbentlig har bemærket, har jeg tolereret overskridelser.

Jørgen Junior (FP):

Naturligvis er det ikke taletiden, vi skal snakke om, men jeg må indrømme, at jeg er meget enig, på trods af at den også er vedtaget med fremskridtspartiets stemmer, med den tidligere taler i den proportionsforvridding, der vel nok er tale om.

Det er måske nok tilfredsstillende, at der er én journalist, men hvis man tager i betragtning, hvilke enorme problemer der egentlig er tale om, så synes jeg godt, man kan give en næse til alle de fraværende journalister.

Jeg må også sige, at jeg synes, det er meget vigtigt, hvis vi fremover kan få nogle temadebatter om EF-problemer. Disse lange årlige debatter belyser ikke tilstrækkelig nuanceret og differentieret de meget indviklede og uhyre væsentlige problemer, som vi er kommet ind i, og som det er godt vi er kommet ind i i forbindelse med vores medlemskab af fællesmarkedet.

Nu er jeg godt klar over, at jeg måske ikke kan tillade mig at sige, at »kollega« Maigaard sagde sådan, men da dette vel er det danske folketing, så har jeg ikke spor imod at deltage i denne lidt EF-parlamentariske udtryksmåde, som man åbenbart har tillagt sig.

Kollega Maigaard taler om, at der findes et